

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xviiij. post festu[m] Trini. Questio. Ixiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De quonibus super euāge.

et corrigēdo. Dulci & fallunt psuaden
tes sibi se aliorū utilitatem appetere: cū
appetant suā sublimitatē. Utz autē il
licitus appetit circa ista sit pccm mo
tale: mihi videt q sic nisi forte qm min
bonū pferat matorū. Sed 3. Nā q epatū
desiderat bonū op^o desiderat. j. Thef.
it. So. Sed 3. Aug. xtr. de civi. dei. eps
ē nomē opis n̄ honoris. qz cū scopos sit
intērio. eps grece latine dicitur supintēdēs:
z episcopatū ē supintēdere. Desiderare
ē episcopatū/est desiderare. pdesse p̄rio
qd tunc licitū fuit quando ap̄lus dicit:
quia necessitas erat fm Greg. Unde idē
Grego. dicit q ap̄lus laudavit deside
riū boni op̄s. Hec sc̄us Tho. p̄ualit
Secdo. Laudabile est d̄siderare statū
religiōis. qz statū episcopatū. qz est p̄fe
ctior. Sol. Non est ille p̄ duo. P̄rio
quia ad statū episcopalem p̄re exigit vi
te perfectio: non autē ad statū religiōis:
sed est via in p̄fectionē. Un̄ d̄ns cōmissu
rus Petro officium pastorale questuit
si diligeret eū plus alijs. Et adolescenti
dixit Mar. ix. Si vis p̄fectus esse/ va
de zc. Non autē dicit: si es p̄fectus. Rō
autē differente est: qz fm Dion. epus
habet p̄ficere: monach^o autē p̄fici. Se
cūdo: qz per illū statū q̄s subijct alijs
ad sp̄ualia capiēda: per istū p̄o subli
mat^o vt prouideat alijs. Hec sc̄us Tho.
ibi cum multis alijs.

Querit ēr p̄or. vtrū ambitio semp sit
pccm. Vide. ij. q. cxxxj. art. j. i. c. Et
vtrū ianis glia sp̄ sit pccm mortale. U
de. ij. q. cxxxij. ar. ij. in c.

Dñica xvij. post festū Trinit.
Questio. lxij.

Queritur vtrū christus
se deū pbauerit sufficienter p
illaz auctoritatē: Dixit d̄ns
dño meo zc. Respondeo q sic
P̄rio q̄ sciendū ē q scribit p̄ pharisei ex q̄
dā crassa īgnātia: q̄ ex eoz mala dispo
sitione veniebat: n̄ cognouerūt ch̄z ēē
deū: p doctrinā z miracula ei^o. vt dicit
sc̄us Tho. ij. q. xlj. ar. ij. in c. Et sō

scripturas diuinitatē ei^o astruentes p̄
ueriebāt: z ch̄m tanq̄ blasphemū inie
quebant. Hos autē ch̄s vt p̄uinceret in
terrogauit cui^o fili^o sit ch̄s. Quibz r̄n̄
dentibz q̄ sit fili^o David tāq̄ hō pur^o.
vt intelligerent etus detratem negare.
cōtra eos fecit p̄ualiter tale argumen
tū Si ch̄s ēēt fili^o David h̄ns solū na
turā humanā etusdē spectet cuz natura
dauid: nec ēēt nec diceret d̄ns ei^o. sedēs
ad dexterā dñi dei. qz fili^o regis nunq̄
dicit d̄ns regis: talis vt sedeat ad dexte
rā d̄i: nec eo viuente nec eo mortuo. Sed
ch̄s d̄r d̄ns David vere: qz ip̄e David
in sp̄i p̄pheticō: q̄ nec falli nec fallere p̄
cū sit diuin^o/appellat eū d̄ns suū dicens
Dixit d̄ns. i. de^o pater: dño meo. i. filio
suo. z meo z dño meo: n̄ suo: sede zc. Er
go ch̄s n̄ habet solū naturā humanā.
sed oportet q̄ aliam habeat superiorem
qua possit esse domin^o dominorū: et rex
regū: z sedere a dextris d̄i. Et n̄ poterāt
r̄ndere: qz hec sc̄pura ad lram de ch̄o i
telligit. Un̄ volēte deo z rep̄tino argu
mento conturbāte euasione excogitare
nō potuerunt. Sed successu t̄p̄s iudē
successores excogitarunt. imo finxerūt
responsionē ad argumētū: dicens illaz
auctoritatē ad lram intelligi de Abra
am z Elzezer famulo suo. q̄ hūc psalmū
fecit abrae: agens deo gr̄as p̄ victoriā
q̄nqz regibz. Dicit q̄ q̄ elzezer sic loq̄t.
D̄ns. i. de^o/dixit dño meo Abraā: sede
a dextris meis. zc. Sed 3 p̄mo. Nul
l^o em psalm^o int̄tulat David quē ip̄e n̄
fecerit: quia titulus ēēt falsus. Sed vt
pater tam in textu hebraico q̄ greco z
latino. iste psalm^o int̄tulat z dicit Da
uid Ergo ista nō sūt p̄ba elzezer Secdo
quia nō legit q̄ Abrae sit dicitū a deo:
sede a dextris meis: nec cuiq̄ homi p̄ny
ro nec m̄lx: qz etiā puro hōi nō iuenit.
Un̄ z regina dicitur in psalmo astitisse
do ch̄o z n̄ sedisse. De h̄ vide. ij. q. lviij.
o. Tertio: qz Abraā nō fuit gent^o an
te lucifer^o Si dicit q̄ fuit gent^o i p̄ntia
dei: dico q̄ etiā boues sic fuerūt geniti. i.
p̄fecti generādi. Un̄ i h̄ non ip̄ortat d̄s
gnitaz quā p̄. irēdit attribuer hūc ē gē
to. Quarto qz abraā n̄ fuit sacerdos eti^o

Im ordiñe melchisedech: imo nec sacerdos. vñ za sacerdote melchisedech ē bñ dicitur et decimas ddit. Quiro: qz abraham nō fuit nationū. i. gentiliū iudei et repator rusnaz. i. culpaz redēptor. Sz 3. Nulla generatio inenarrabil narrat p aliq pba. Sz generatio etna chri est inenarrabil: vt ptz Esa. ly. 3 de ea nō loquit ps. allegat. So. Licet etna verbi generatio sit ineffabilis p naturā oi hoīz oi creature: qz naturalit cognosci nō pōt nō tñ deo q de ea pphas loqf in scptura. Scdo. Sillitext intelligit ad literā de chio z deo: de esset corpore: qz bñ dicitur dextera Solu. Per dextrā mera phorice dicitā pōt. litteraliter significat nō sedes localis: sz equalitas glie.

Quert etiā p vtz de charitate fuerint vanda duo precepta. Vide. ij. q. xliij. ar. ij. in c. Et vtz hō ex charitate debeat pl' diligere primū q seipm. vi de. ij. q. q. xxvj. ar. v. in c.

Dñica. xij. post festū Trini. Questio. lxij.

Queritur vtrum sit ita facile dicere: remittunt tibi peccata sicut dicere: surge z ambula: Rñdeo. Si loquimur de facilitate q ē in dicēdo p se: nō ē notabilis difficultas maior: i vno q i alio qz regularit pba formam ad nurū. Si aut loquimur de ea q ē in dicēdo z faciēdo effectū quē pba significat: z h ex pre facili. sic ē vt ex eq̄lis ē p̄ctis. qz vtrūqz potētā infinitā requirit q nulla ē maior. Si loquimur de eadē ex pre facili se: facili ē dicere surge: qz dimittunt: cū facili sit creare celū z terrā. qz iustitificare impiū. Tū qz ibi nlla ē resistētia sic h pua volūtas resistit. Tū qz ibi terminū opatiōis ē bonū mirabile. h ē eternū. Si etiā loquimur de eadē nō in se sed i ordie ad nrām cognitiōē: facili ē dicere surge qz dimittunt: qz facili illum effectū cognoscim' quē videm': qz quē h videm'. Sz 3. Nā dimittere peccata sp̄ excedit p̄tutē creature: fm illd Esa. lxvj. Ego sū q deleo iniquitates tuas zc. Cui

rare at paralyticū est possibile virtute medicīne. 3 nō sūt eq̄lis p̄tutis. So. Et si possit p̄tute nature aliq̄ curari paralysis: nō tamē talit. i. subito: z sic pfecte vt q̄s possit lectulū suū portare. Scdo. Nā opus hñs terminū vel effectū maiorē est maioris p̄tutis. Sed hmoi ē dū mittere p̄ctā respectu sanatiōis paralysis: qz ibi ania/ hie corp' sanat Solu. Maior ē falsa ex pre opant' vbi vtrūqz op' requirit p̄tutē infinitā: sz si vera ex pre opati. qz ex pre effect' maior ē p' qz facit mai'. Quert ē p' vtrūqz hñs ignitū hō habuerit p̄tutē remittendi peccata: vide. ij. q. lxij. ar. j. z. ij. Et vtz ab ipso fuerit mīstris ecclie collata p' remittēdi peccata. Vide ibi. ar. liij.

Dñica. xij. post festū Trini. Questio. lxv.

Queritur vtrum charitas sit vestis. i. p̄tus dignit' sumaz p̄r sit nuptial: Rñdeo ex doctrina sci Tho. ij. q. q. xxij. ar. vj. p̄tutē humanā q̄ bonit' actū p̄ncipiū ē: necessitate est p̄sistere i attingēdo hūanoz actū regulā. qz i talib' actib' est bonū sz qz debite regulant. Igit' p̄tutes theologice p̄tutiores sūt moralib' z intellectualib'. qz euz duplex sit hūanoz actū regulā. i. p̄ma. i. de' z se cūda. i. rō regulata post regula theologice p̄tutes p̄sistūt in attingēdo p̄mā: eo qz eoz obiectū sit de': reliq̄ at i attingēdo scdam. Int' theologica sūt charitas ē excellentior. Nā i hñs illa ē portio q̄ mag' deū attingit. Sz hmoi ē charitas q̄ attingit ipz vt i ipso sicut: n̄ at vt inde nob' aliqd pueniat: sic fides z spes que arriungūt ipm fm qz ex ipso puenit cognitō vtr' z adeptio boni. qz ipz qd est p se mai' est eo qd est p aliū. Igit' ē dignissima p̄tutū. Hec scrius Tho. Et p̄ vestis nuptial hac rōne dicit. Prio. i. qz est p̄ pulcherrima: sic vestis nuptialis debet esse pulcherrima. Scdo. quia ipa est que distinguit int' filios regni. i. coniuantes in nuptijs regis z diaboli: fm Augu. Tertio: quia hac chris idur' celebrant